

otse kui üks weskil rattas omma wõlli ümber. Kui ta ennast ükskord ümberajanud, siis on keige ma peäl õ ja päew olnud, mis mollesmad ühtekokko kakskümmend nelli tundi teiwad, ja päwaks arwatakse. Kui ma kolmsadada kuuskümmend wiis kord ennast ümberajanud, siis on nisamma woort päwi olnud, ja aasta täis sanud.

Se ma külg mis wasto päikest pörab, on walge, ja seäl on päew: se mis temmast ärrapoordud on pimme, ja seäl on õ; kuidas sedda iggaüks isiennesselle lõnga ferraga woib näidata, kui ta temmast suk awarda läbbiasjab, ja tedda piro tulle ees pörab ja ümberajab.

Sedda kauge male üks ma ehk lin hommiko pole heidab, sedda warreminne temmale päikenne touseb, ja sedda enneminne temma lounessse jouab: agga sedda ennam üks ma ehk lin ohto pool on ollemas, sedda möda temma ka hiljamine lounessse jouab, sest et ma päwa: wero poolt päwa: touso pole ennast ümberajab. Sellepärast ei seisa siis mitte

keigis paigus päikenne ühtaego lounes; ning on jo Peterpurri ja Riia linna wahhel loune wahhet, terwe kolmwerand tundi. Kui Peterpurris, mis ennam hommiko pole heidab kui Riiga, kel kaksteistkümmend, siis ta Riias ennam ep olle kui üksteistkümmend ja üks werend, nenda siis ka päwa tousmisse wahhe he sesamma. Agga, kui sa nenda ussinaste jouaksid soita, kuidas päikenne käib, ja ikka ühtaego temmaga eddasi minna, siis ei saaks sa koggoniste ded nähha, sest et sa päwast mahha ei jäeks.

Ilmu st, mis tähtramatud näitawad.

Jubba sedda wannast wisiks woetud, et tähtramatusse ilmu kirjutakse, ja ussumad teadmatad innimesed neid nenda tullewad, kuidas tähtramatusse kirjutud. Et nüüd kül kümme ja kümme kord sedda nähtud et rõhtramat wassetanud, siis ommetige innimesed selle usso peäle jäwad, et temma tõt rägib.